

Bruxelles, den 15.7.2021
COM(2021) 412 final

2021/0232 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

**om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 810/2009 for så vidt angår Bangladesh**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I henhold til visumkodeksens¹ artikel 25a, stk. 2, vurderer Kommissionen regelmæssigt tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse og fremlægger mindst en gang om året sin vurdering for Rådet.

Kommissionen vedtog sin vurdering den 10. februar 2021 på grundlag af data og oplysninger fra 2019 fra EU-medlemsstater og associerede Schengenlande og fremsendte rapporten² til Rådet.

På grundlag af ovennævnte analyse og under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland kan Kommissionen konkludere, at det pågældende tredjeland ikke samarbejder tilstrækkeligt, og at det derfor er nødvendigt at træffe foranstaltninger. I den sammenhæng bør det bemærkes, at tilbagetagelse af egne statsborgere er en folkeretlig forpligtelse.

I tilfælde af utilstrækkeligt samarbejde skal Kommissionen i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a), forelægge et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på det berørte tredjeland statsborgere. Kommissionen fortsætter til enhver tid sine bestræbelser på at forbedre samarbejdet med det berørte tredjeland.

• Sagen vedrørende Bangladesh

- Bangladesh er et vigtigt stabilitetsfremmende land i regionen, der huser 1 million rohingya-flygtninge. EU påskønner i høj grad dette engagement fra Bangladeshs side og vil fortsat støtte Bangladesh med henblik på at afhjælpe den aktuelle humanitære krise.

Den 20. september 2017 blev der etableret en forretningsrutine for tilbagetagelse mellem EU og Bangladesh i form af operative standardprocedurer for identifikation og tilbagesendelse af personer uden opholdstilladelse (SOP'er). Kommissionen bemærkede imidlertid i ovennævnte rapport, at to tredjedele af de medlemsstater, der samarbejdede med Bangladesh om tilbagetagelse, var stødt på praksisser, der afveg fra bestemmelserne i SOP'erne og hæmmede alle faser af tilbagesendelsesprocessen. Halvdelen af de berørte medlemsstater oplever, at identifikationsprocesserne, bl.a. gennem samtaler og udstedelse af rejsedokumenter, forsinkes, afbrydes eller ikke gennemføres. Syv medlemsstater vurderede, at samarbejdet inden for rammerne af identifikationsproceduren var dårligt eller meget dårligt. Syv medlemsstater bemærkede, at de bangladeshiske myndigheder for det meste kræver samtaler, selv i tilfælde, hvor der er fremlagt tilstrækkeligt bevis for statsborgerskab (f.eks. gyldige eller udløbne rejsedokumenter), hvilket reelt forsinker udstedelsen af rejsedokumenter. De samme syv medlemsstater oplevede, at rejsedokumenterne sjældent udstedes rettidigt. To medlemsstater har slet ikke modtaget rejsedokumenter på trods af anmodninger herom.

Denne vurdering bekræftes yderligere af udviklingen efter 2019, hvor samarbejdet trods gentagne kontakter med de bangladeshiske myndigheder ikke er blevet forbedret. Trods

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

² COM(2021) 55 final (EU Restricted).

lanceringen i november 2020 af den elektroniske platform, der skal understøtte tilbagetagelsesprocessen mellem EU's medlemsstater og Bangladesh ("Returnee Case Management System" — RCMS), er Bangladeshs svar på anmodninger om tilbagetagelse og udstedelse af rejsedokumenter inden for den aftalte tidsramme fortsat utilfredsstillende.

Kommissionen har taget skridt til at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse i 2020, bl.a. på møder med Bangladeshs ambassade i Bruxelles i oktober 2020, for at understrege behovet for at forbedre svartiden og behandle det store efterslæb af udestående sager, og i maj 2021 for at præsentere mekanismen i henhold til visumkodeksens artikel 25a, beskrive de mulige konsekvenser i tilfælde af utilstrækkeligt samarbejde og fremlægge de foranstaltninger, der forventes at skulle træffes for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse. Den sidste fælles arbejdsgruppe, der blev nedsat i henhold til ovennævnte SOP'er, fandt sted den 21. juni 2021, hvor de samme spørgsmål blev rejst.

EU har gentagne gange over for de bangladeshiske myndigheder understreget den voksende utilfredshed blandt medlemsstaterne og de mulige konsekvenser, hvis situationen ikke forbedres, og for de specifikke aspekter af samarbejdet gjort det klart, hvilke forbedringer og resultater der forventes.

På det sidste møde i den fælles arbejdsgruppe den 21. juni 2021 bekræftede de bangladeshiske myndigheder på ny deres tilsagn om at følge de operative standardprocedurer og gav tilsagn om, at de ville prioritere behandlingen af efterslæbet af sager (herunder dem, der er indgivet i RCMS), fremskynde arbejdet med identifikation og udstedelse af rejsedokumenter og samarbejde om tilbagesendelsesoperationer.

- Bangladesh har for nylig bekræftet sit tilsagn om at gennemføre de operative standardprocedurer (SOP'er) for tilbagesendelse af irregulære migranter. Den 5. fælles arbejdsgruppe om SOP'er anerkendte den 21. juni 2021, at Bangladesh er begyndt at gøre fremskridt med hensyn til at afhjælpe efterslæbet af tilbagetagelsessager. Kommissionen vil overvåge disse fremskridt for at vurdere, om de er betydelige og vedvarende.

De bangladeshiske tilsagn er i løbet af maj og juni 2021 i praksis blevet omsat til en identifikationsmission til én medlemsstat³ og behandlingen af et betydeligt antal forsinkede sager i RCMS, hvoraf nogle blev afsluttet med udstedelse af rejsedokumenter⁴. Disse skridt er endnu ikke blevet konsolideret med konkrete betydelige resultater og vedvarende samarbejde i overensstemmelse med de indikatorer, der er fastsat i artikel 25a, stk. 2, herunder rettidig identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer.

På dette grundlag og i betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre graden af samarbejde, og under hensyntagen til EU's overordnede forbindelser med Bangladesh (se nedenfor), vurderes det, at Bangladeshs samarbejde med EU om tilbagetagelsesspørgsmål endnu ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling.

³ Der blev gennemført en identifikationsmission i Malta fra den 10. til den 15. juni 2021 for at fastslå statsborgerskabet for ca. 160 potentielle bangladeshiske statsborgere, herunder i 91 sager, som var indgivet i RCMS.

⁴ De bangladeshiske myndigheder er i øjeblikket i færd med at afhjælpe efterslæbet af sager: pr. 13. juli 2021 var identifikationsprocessen afsluttet for 195 ud af ca. 1500 sager, som medlemsstaterne havde indgivet i RCMS, og der er udstedt visse rejsedokumenter. For yderligere 100 sager var identifikationen ufyldstgørende i Bangladesh og vil kræve identifikationsamtaler på Bangladeshs ambassader til EU's medlemsstater. For yderligere 200 sager befinder identifikationsresultaterne sig i det interne godkendelsesforløb i Bangladesh.

- **Unionens overordnede forbindelser med Bangladesh**

Unionens forbindelser med Bangladesh er baseret på samarbejdsaftalen mellem EU og Bangladesh, der blev indgået i 2001. EU er en vigtig handelspartner for Bangladesh. Samarbejdet om migration er omfattende og omfatter støtte til beskyttelsesrelaterede foranstaltninger i forbindelse med rohingya-flygtninge, kapacitetsopbygning, der danner grundlag for en bedre migrationsstyring i Bangladesh, bekæmpelse af migrantsmugling og sikring af bæredygtig reintegration. EU's og Bangladeshs operative standardprocedurer for identifikation og tilbagesendelse af personer uden opholdstilladelse (SOP'er) har siden 2017 været anvendt med regelmæssige møder i den fælles arbejdsgruppe, der er nedsat i henhold til denne SOP-ordning.

- **Visumforanstaltningerne**

Foranstaltningernes omfang

Rådets gennemførelsesafgørelse bør midlertidigt suspendere anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på bangladeshiske statsborgere. Suspensionen finder imidlertid ikke anvendelse på familiemedlemmer til (mobile) EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF⁵, og til tredjelandsstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de berørte tredjelande på den anden side.

Visumforanstaltningernes indhold

Bangladeshs manglende samarbejde om tilbagetagelse gør det berettiget at aktivere alle foranstaltningerne i visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a): suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den generelle behandlingsperiode på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1 (som derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne periode op til højst 45 dage i individuelle tilfælde), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, litra b).

Anvendelsesperiode for visumforanstaltningerne

Visumkodeksen fastsætter, at visumforanstaltningerne skal anvendes midlertidigt, men der er ingen forpligtelse til at angive en specifik anvendelsesperiode for disse foranstaltninger i gennemførelsesafgørelsen. Imidlertid skal Kommissionen i henhold til artikel 25a, stk. 6, løbende vurdere fremskridtene i samarbejdet om tilbagetagelse på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i artikel 25a, stk. 2, herunder rettidig identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. Kommissionen skal aflægge rapport om, hvorvidt det kan fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af det berørte tredjelands samarbejde om tilbagetagelse, og den kan under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland forelægge Rådet et forslag om at ophæve eller ændre gennemførelsesafgørelsen. Hvis visumforanstaltningerne i overensstemmelse med gennemførelsesafgørelsen derimod har vist sig at være ineffektive, bør det overvejes at indlede anden fase af mekanismen (jf. artikel 25a, stk. 5, litra b)).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

I henhold til artikel 25a, stk. 7, aflægger Kommissionen desuden senest seks måneder efter gennemførelsesafgørelsens ikrafttræden rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i det berørte tredjeland's samarbejde om tilbagetagelse.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede afgørelse er i overensstemmelse med det sæt harmoniserede regler i den fælles visumpolitik, der gælder for procedurer og betingelser for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU fremmer en samlet tilgang til migration og tvangsfordrivelse baseret på fælles værdier og ansvar. I den nye pagt om migration og asyl forudses det, at der skal udvikles og uddybes skræddersyede, omfattende og afbalancerede partnerskaber for at fremme samarbejde om alle relevante aspekter:

- Beskyttelse til dem, der har behov for beskyttelse, og støtte til værtslande og -samfund
- Opbygning af økonomiske muligheder og håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse
- Støtte til partnere med henblik på at styrke migrationsstyringen og -forvaltningen
- Fremme af samarbejdet om tilbagesendelse og tilbagetagelse
- Udvikling af lovlige adgangsveje til Europa.

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelandslande om tilbagetagelse af tredjeland'sstatsborgere med ulovligt ophold er et vigtigt element i denne politik. For at styrke sådanne omfattende partnerskaber og sikre fuldt samarbejde fra tredjelandenes side er EU nødt til at mobilisere alle tilgængelige værktøjer, herunder udviklings-samarbejde, handel eller visa.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), artikel 25a, stk. 5, litra a).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

—

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger, der har til formål at tilskynde Bangladesh til at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af tredjeland'sstatsborgere med ulovligt ophold, står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Disse foranstaltninger påvirker ikke ansøgerens mulighed for at ansøge om og få visa som sådan, men omfatter visse aspekter af proceduren for udstedelse af visum eller visumgebyrets størrelse.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**
-

- **Høringer af interesserede parter**
-

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**
-

- **Konsekvensanalyse**
-

- **Målrettet regulering og forenkling**
-

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger påvirker ikke muligheden for at ansøge om og få udstedt visa og respekterer ansøgenes grundlæggende rettigheder, navnlig respekten for familielivet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**
-

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**
-

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**
-

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Bangladesh

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)⁶, særlig artikel 25a, stk. 5, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne står over for et uforudsigeligt samarbejde, der hæmmer alle faser af tilbagesendelsesprocessen, til trods for at der er indgået aftaler mellem Unionen og de bangladeshiske myndigheder. Dette har ført til et betydeligt efterslæb af anmodninger om tilbagetagelse, der ikke er blevet besvaret.
- (2) Kommissionen har siden 2019 taget skridt til at forbedre graden af Bangladeshs samarbejde om tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. Disse skridt bestod i adskillige møder, som Kommissionen afholdt med de bangladeshiske myndigheder på både teknisk og politisk plan, for at finde gensidigt acceptable løsninger under hensyntagen til de overordnede forbindelser mellem EU og Bangladesh og nå til enighed om yderligere støtteprojekter til fordel for Bangladesh. Spørgsmålene blev også rejst i forbindelse med andre møder, der var organiseret af EU-Udenrigstjenesten.
- (3) Bangladesh har gjort en række indledende fremskridt, men i betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre graden af samarbejde, og Unionens overordnede forbindelser med Bangladesh, vurderes det, at Bangladeshs samarbejde med Unionen om tilbagetagsesspørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der er behov for handling.
- (4) Anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor midlertidigt suspenderes for bangladeshiske statsborgere. Dette anses for at være den mest effektive foranstaltning med henblik på at tilskynde de bangladeshiske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre samarbejdet om tilbagetagsesspørgsmål. Den midlertidige suspension finder ikke anvendelse på bangladeshiske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side,

⁶ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

- (5) De bestemmelser, der midlertidigt suspenderes, er fastsat i visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a): suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den generelle behandlingsperiode på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1 (som derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne periode op til højst 45 dage i individuelle tilfælde), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenstepas i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, litra b).
- (6) I artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er det fastsat, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF⁷ gennemføres disse begrænsninger og betingelser. Denne afgørelse berører ikke anvendelsen af nævnte direktiv, som udvider retten til fri bevægelighed til at omfatte familiemedlemmer uanset deres statsborgerskab, når de slutter sig til eller ledsager unionsborgeren. Denne afgørelse finder således ikke anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side,
- (7) Eftersom Danmark har besluttet at gennemføre forordning (EF) nr. 810/2009, som bygger på Schengenreglerne, i sin nationale lovgivning i overensstemmelse med artikel 4 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, som er vedlagt traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er Danmark derfor i henhold til folkeretten forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.
- (8) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁸; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (9) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁹.
- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁸ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁹ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁰, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2008/146/EF¹¹.

- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹², henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU¹³.
- (12) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1
Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på bangladeshiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806¹⁴.
2. Den finder ikke anvendelse på bangladeshiske statsborgere, der er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4 eller artikel 6 i nævnte forordning.
3. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på bangladeshiske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side,

¹⁰ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹² EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (omarbejdning) (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

Artikel 2

Midlertidig suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009

Anvendelsen af følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 suspenderes midlertidigt:

- (a) artikel 14, stk. 6
- (b) artikel 16, stk. 5, litra b)
- (c) artikel 23, stk. 1
- (d) artikel 24, stk. 2 og 2c.

Artikel 3

Adressater

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*